

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 7 augustus 2010, ontvangen 10 augustus 2010, van X, hierna te noemen appellante, tegen het besluit van de examencommissie van de faculteit Sociale Wetenschappen (FSW) d.d. 2 augustus 2010 waarbij haar geen toelating wordt verleend tot de masteropleiding 'Organisation Studies'.

Op 26 augustus 2010 is, op verzoek van appellante, een voorlopige voorziening getroffen, inhoudende dat de examencommissie opgedragen werd de deelname van appellante aan het onderwijs van het masterprogramma 'Organisation Studies' toe te staan, met dien verstande dat de voortzetting van de opleiding door appellante afhankelijk is van de uitkomst van het onderhavige beroep.

In reactie op de uitnodiging van het College van Beroep voor de Examens, om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerder, laten weten dat er op 17 augustus een gesprek heeft plaatsgevonden tussen partijen maar dat geen schikking tot stand is gekomen.

Op 16 september 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante, vergezeld door haar vader, aanwezig. Namens verweerder verschenen X en X. Tijdens de zitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante geeft aan dat zij geen toelating heeft gekregen tot de masteropleiding 'Organisation Studies'. In het besluit van verweerder is als reden hiervoor genoemd dat zij onvoldoende zou zijn voorbereid op deze opleiding gezien het feit dat zij de vakken 'MTO-02-premaster', 'MT-O3-premaster' en 'Innovation and Organisation' niet heeft gehaald. Appellante voldoet daarmee niet aan de formele toelatingseisen. Appellante stelt dat zij het vak MTO-02 gehaald zou hebben wanneer zij één tentamenvraag meer juist zou hebben beantwoord en zij geeft aan dat de kans groot is, dat ze voor de eerstvolgende tentamengelegenheid van het vak wel een voldoende zal behalen. Zij is van mening dat de marge tussen "onvoldoende voorbereid" en "wel voldoende voorbereid" erg klein is. Zij zou het jammer vinden als ze een geheel jaar zou moeten wachten voordat zij met de masteropleiding kan beginnen, waardoor zij haar studieritme mogelijk verliest. Naar aanleiding van het besluit is haar geadviseerd om met de studieadviseur te gaan praten over een zinvolle invulling van het komende collegejaar. Appellante is echter van mening dat voor haar de enige zinvolle invulling van het jaar zou zijn om aan de masteropleiding te beginnen. Appellante beroept zich op art. 7.30 lid 3 en art. 7.30e van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW). Op basis van art. 7.30e is zij van mening dat haar de mogelijkheid zou moeten worden geboden om deficiënties weg te werken. Zij zou derhalve graag in de gelegenheid worden gesteld het vak MTO-02 af te ronden om daarna toegelaten te worden tot het masterprogramma. Zij zegt erg gemotiveerd te zijn om vervolg aan haar studie te geven en te beginnen aan de masteropleiding.

Ter zitting geeft appellante aan bekend te zijn met een student die ook in eerste instantie niet aan de formele eisen voor toelating tot de masteropleiding voldeed, maar wel een extra tentamenkans heeft gekregen voor het betreffende vak om aan de toelatingseisen van de masteropleiding te kunnen voldoen. De betreffende studente volgt momenteel de masteropleiding. Bij deze student is volgens appellante, net zomin als bij appellante zelf, sprake geweest van bijzondere omstandigheden. Appellante doet op basis hiervan een beroep op het

gelijkheidsbeginsel: zij is van mening dat als deze student een extra tentamengelegenheid wordt geboden, appellante deze gelegenheid ook moet krijgen.

Verweerster wijst in haar besluit op art. 5.3 lid 2 van de Onderwijs- en examenregeling van de masteropleidingen FSW 2009-2010 (hierna te noemen: de regeling) volgens welke regel een student toegelaten wordt tot de masteropleiding indien ten hoogste 12 ECTS van de aansluitende premasteropleiding nog niet zijn behaald en tot de niet voltooide onderdelen maximaal één MTO-cursus behoort. Appellante heeft momenteel nog drie vakken niet behaald, waarvan twee MTO-cursussen, waarmee zij in twee opzichten niet voldoet aan de toelatingseisen. Verweerster geeft aan dat deze regel is opgenomen omdat de faculteit studenten goed wil voorbereiden op de masteropleiding en beschouwt het feit dat appellante deze vakken nog niet heeft behaald als een indicatie dat zij onvoldoende is voorbereid op de masteropleiding. Daarnaast zou volgens verweerster de haalbaarheid en de kwaliteit van de masteropleiding ernstig in het geding komen als men met drie nog niet behaalde vakken, waarvan twee op het gebied van MTO, zou mogen instromen in de masteropleiding. Niet alleen vanwege een gebrek aan voorkennis, maar ook vanwege het grote aantal verplichte vakken, vele deadlines, en groepswork binnen het programma, aldus verweerster.

Een extra tentamenkans, zoals appellante in haar beroepschrift verzoekt, wordt slechts in geval van bijzondere omstandigheden toegekend, in gevolge lid 5 van bovengenoemd artikel. Er is in casu geen sprake van omstandigheden op grond waarvan een individuele regeling in de zin van een extra tentamenkans gerechtvaardigd is, aldus verweerster. Het argument van appellante dat slechts één tentamenvraag het verschil zou hebben gemaakt, doet niet af aan het feit dat appellante de cursus niet heeft behaald en niet aan de toelatingseisen voldoet. Het net niet hebben behaald van een cursus wordt niet beschouwd als een omstandigheid op grond waarvan een uitzondering wordt gemaakt.

Volgens verweerster gaat het beroep van appellante op art. 7.30 lid 3 WHW niet op omdat dit artikel is bedoeld voor studenten die hun propedeutische fase nog niet hebben afgerond, maar in verband met hun studievoortgang de gelegenheid moet worden geboden om alvast tentamens af te leggen van tweede- en derdejaars vakken. Deze situatie is hier volgens verweerster niet aan de orde. Art. 7.30 e WHW is wel bedoeld voor studenten die niet aan de toelatingseisen voor de masteropleiding voldoen, maar volgens verweerster is aan de essentie van dit artikel reeds tegemoet gekomen door in de regeling de mogelijkheid op te nemen dat niet per se alle deficiënties behoeven te zijn weggewerkt om voor toelating tot de masteropleiding in aanmerking te komen. Verweerster verwijst hierbij naar art. 5.3 lid 2 en lid 5 van de regeling.

Volgens verweerster heeft appellante een eerlijke kans gehad om alle vakken via de reguliere weg af te ronden nu er geen sprake is geweest van bijzondere omstandigheden. Als haar een extra tentamengelegenheid zou worden geboden teneinde alsnog aan de toelatingseisen te voldoen, zoals appellante vraagt in haar beroepschrift, zou art. 7.30 e WHW worden opgerekt en zou dit feitelijk een uitzondering op een uitzondering inhouden. Verweerster ziet derhalve geen aanknopingspunten om appellante een extra tentamengelegenheid voor de cursus MTO-02-premaster toe te kennen.

Met betrekking tot het beroep van appellante op het gelijkheidsbeginsel betoogt verweerster dat de betreffende casus niet vergelijkbaar is met de situatie van appellante. De betreffende studente was een contractstudente en zij kon geen bachelordiploma aan een HBO-instelling behalen zonder dat ze het betreffende vak met een voldoende had afgerond.

Nu appellante zich pas tijdens de zitting op het gelijkheidsbeginsel heeft beroepen, en verweerster zich derhalve niet voldoende voorbereid was om verweer te voeren met betrekking

tot dit argument, heeft het college na een korte schorsing om meer informatie van verweerster verzocht met betrekking tot de casus van de studente die wel een extra tentamengelegenheid kreeg. Het college heeft verweerster hierbij verzocht zowel in te gaan op het verschil tussen de situatie van appellant en de andere student die wel een extra tentamenkans heeft gekregen als op het verschil tussen de toelatingseisen voor contractstudenten die het aansluitingsprogramma volgen en studenten die het standaard pre-masterprogramma volgen.

Op 22 september 2010 heeft verweerster een aanvullend verweerschrift ingediend. Zij heeft daarbij geconstateerd dat er inderdaad een student in de gelegenheid is gesteld om een extra tentamen af te leggen voor het betreffende vak. Het betrof een student die het aansluitingsprogramma OS volgde op grond van een convenant, d.d. 08-08-2008, tussen de Universiteit van Tilburg en Avans Hogeschool. Het verzoek van deze student om een extra tentamengelegenheid is niet gehonoreerd, zoals appellante beweert, om aan de toelatingseisen voor de masteropleiding te kunnen voldoen, maar omdat er sprake was van bijzondere omstandigheden die haar studieprestaties mogelijk negatief hebben beïnvloed, aldus verweerster. Verweerster zegt dat in dat geval namelijk niet uitgesloten kon worden dat er door de organisatie foutieve voorlichting was gegeven omtrent het studieprogramma, waardoor deze student een zwaarder studieprogramma heeft gevolgd dan feitelijk noodzakelijk was. Zij heeft namelijk een studieprogramma van 72 ECTS gevolgd in plaats van een programma van 60 ECTS. Door deze extra studiebelasting heeft zij minder tijd kunnen besteden aan de vakken uit het aansluitingsprogramma. Op basis van deze omstandigheden is aan de desbetreffende student een extra tentamengelegenheid geboden.

Voor appellante geldt art. 5.3 lid 2 van de regeling waarin is bepaald dat zij wordt toegelaten tot de master indien zij alle vakken heeft gehaald, op ten hoogste 12 ECTS na waaronder maximaal één MTO-cursus. Voor studenten die het aansluitingsprogramma volgen geldt de regeling niet, maar het convenant tussen de twee instellingen. In art. 4 van dit convenant is bepaald dat het gehele aansluitingsprogramma dient te zijn afgerond om te worden toegelaten tot het masterprogramma. Verweerster geeft aan dat de toelatingseisen voor studenten uit het aansluitingsprogramma op zich dus strenger zijn dan voor studenten uit het pre-masterprogramma. Volgens verweerster hebben de contractpartijen bij het bepalen van deze eisen destijds getracht te anticiperen op de plannen van de toenmalige regering om de harde knip voor alle studenten in te voeren.

Verweerster betoogt voorts dat er geen sprake is van twee gelijke situaties. Studenten die het aansluitingsprogramma volgen zijn geselecteerd op grond van excellente studieprestaties; zij kunnen het programma volgen in het kader van hun vierjarige HBO-opleiding en daarna rechtstreeks doorstromen naar het masterprogramma. Deze studenten zouden een jaar eerder in het bezit kunnen zijn van het masterdiploma dan studenten die na een HBO-opleiding een pre-masteropleiding volgen.

In een reactie op het aanvullend verweerschrift van verweerster betoogt appellante dat het feit dat de studieprestaties van de betreffende studente negatief beïnvloed zouden zijn vanwege een zwaarder programma niet werkelijk een grond is voor een bijzondere omstandigheid. Zij stelt dat het argument van de (te) zware studiebelasting van de HBO-studente als bijzondere omstandigheid vooral lijkt te gaan om compensatie voor een omissie van de organisatie. Verder is appellante van mening dat niet mag meewegen dat appellante eventueel zou kunnen gaan werken op basis van haar HBO-diploma, terwijl de andere HBO-studente geen enkele andere mogelijkheid zou hebben om een zinvolle invulling van dat (verloren) jaar te vinden, omdat zij immers niet over een afgeronde opleiding zou beschikken. Appellante stelt voorts dat een

contract, waarin is vastgelegd dat er een verschil bestaat tussen een excellente student zonder diploma en een student met HBO-diploma die wel deficiënties heeft, niet van invloed mag zijn op haar zaak.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Het verlenen van toegang tot een specifieke masteropleiding is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Deze bevoegdheid wordt echter begrensd door de bepalingen van de regeling. Volgens art. 5.3 lid 2 van de regeling wordt een student toegelaten tot de masteropleiding indien ten hoogste 12 ECTS van de aansluitende premasteropleiding nog niet zijn behaald en tot de niet voltooide onderdelen maximaal één MTO-cursus behoort. Over het feit dat appellante formeel niet aan deze eis voldoet is geen discussie. Het college volgt verweerster in haar standpunt dat de regeling reeds aan art. 7.30e WHW tegemoetkomt, door toe te staan dat studenten tot de masteropleiding toegelaten kunnen worden indien zij nog 12 ECTS uit de bachelor niet hebben behaald. Het college kan verweerster volgen in haar redenering dat ergens een grens moet worden getrokken bij de toelating van studenten tot de masteropleiding. Dat appellante op basis van de drie vakken die zij niet heeft behaald, waaronder twee MTO-vakken, niet wordt toegelaten tot de masteropleiding, vanwege de haalbaarheid en de kwaliteit van de masteropleiding, acht het college niet onredelijk.

Appellante heeft een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel met betrekking tot haar verzoek om een extra tentamenkans. Het is het college echter gebleken dat de situatie van de student waar appellante naar verwijst en haar eigen situatie verschillend zijn, nu duidelijk is geworden dat de betreffende student door omstandigheden is bemoeilijkt in het voldoen aan de voor hem geldende toelatingseisen. Van de zijde van appellante zijn geen omstandigheden aangevoerd die maakten dat zij is bemoeilijkt in het voldoen aan de voor haar geldende toelatingseisen, waarbij het college overigens opmerkt dat de toelatingseisen voor appellante soepeler zijn dan voor de contractstudenten die alle vakken in het kader van de HBO-opleiding behaald moeten hebben. Dit is voor het college voldoende grond om te oordelen dat het hier niet gaat om vergelijkbare situaties, waardoor een beroep op het gelijkheidsbeginsel niet kan worden gehonoreerd. Op basis daarvan acht het college het niet onredelijk dat appellante geen extra tentamengelegenheid krijgt voor de cursus MTO-02. Het college is tevens van oordeel dat het feit dat appellante een jaar studievertraging oploopt niet kan worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid op basis waarvan een verzoek om een extra tentamengelegenheid moet worden gehonoreerd. Zou dit wel het geval zijn dan zou de toegangsregeling voor de masteropleiding feitelijk zijn werking verliezen.

Op basis van bovenstaande kan niet worden gezegd dat in dezen sprake is van een van de zijde van verweerster onzorgvuldig handelen, dan wel dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen. Het college acht derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 4 oktober 2010 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.